

ΕΦ'ΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΝΑΦΟΡΗ ΕΤΡΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΡΕΤΡΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 18 — 'Εν δὲ ταῖς ἑπαρ. φρ. 18 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΥΝΤΗΣ.

ΑΥΡΙΟΝ!

Κυβέρνησις. Αὔριον!**Ἀντιπολίτευσις.** Αὔριον.**Λαός.** Αὔριον!

Καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι ἐξουσίαι τοῦ κράτους ἀναφωνοῦσι λοιπὸν αὔριον! Ἄλλ' ἡμεῖς, ἡ τετάρτη τῶν ἐξουσιῶν, ἡμεῖς ἢ παρακολουθοῦσα τὴν πορείαν τῶν λοιπῶν δύναντες, ὀφείλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τὴν σημασίαν ἣν ἔχει ἡ τετριμμένη αὕτη λέξις ἐν τῷ στόματι ἐκάστου τῶν τριῶν ἀνωτέρω προσώπων, ἅτινα ἀπὸ τόσο χρόνου ἀνέμενον τὴν πέμπτην ταύτην ἵνα εἰπωσὶ σήμερον τὴν τετάρτην αὔριον.

Διατί ἡ Κυβέρνησις μετὰ θάρρους λέγει αὔριον;

Ἴνα παρουσιασθεῖσα εἰς τὴν βουλὴν γνωστοποιήσῃ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους τὰς ἐνεργείας τῆς ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, τὰς ἐνεργείας τῆς ἐπὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις διατί μετὰ τόσης καρτερίας φωνάζει αὔριον;

Ἴνα ῥίψῃ ἐν ὑπουργεῖον καὶ σχηματίσῃ ἕτερον.

Ὁ δὲ λαός;

Ἀπλῶς ἵνα χορτάσῃ τὴν περιέργειάν του.

Ἡ μὲν κυβέρνησις λοιπὸν εἰσέρχεται εἰς τὴν βουλὴν φέρουσα **πράγματα**, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις **πρόσωπα**. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ οἵτινες δὲν θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βουλὴν ὑπὸ περιεργείας κινούμενοι, ἀλλ' ἵνα δώσωσι ψῆφον, αἱ σκεφθῶσι τί ἡ τιμὴ τοῦ τόπου ἀπαιτεῖ καὶ αἱ ἀποφασίσωσιν. Ἐξ ἑνὸς θὰ ἔχωσι **πράγματα**, ἐξ ἄλλου **πρόσωπα**. Καὶ τί πράγματα! Πράγματα ἀποδεικνύοντα ἐργασίαν πεισματικὴν, ἐργασίαν δυνατὴν.

Ἄλλὰ καὶ τί πρόσωπα! πρόσωπα γνωστά, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ παρελθὸν διαβὰν κατέλιπεν ἴχνη λυπηρὰ.

Θέλετε νὰ σᾶς ἀριθμῶσωμεν τὰ πράγματα; Ὅλοι τὰ γνωρίζετε, ὅλοι τὰ εἶδατε καὶ τὰ βλέπετε. Στρατός 45,000-ἐφόδια, τὰ ἀρίστα πάντων ὅσα ποτὲ ἐν Ἑλλάδι ἀποθηκεύθησαν, καὶ τὸ κράτιστον, πολιτικὴ εὐσταθὴς ἀγούσα εἰς ἀποτέλεσμα.

Θέλετε νὰ σᾶς ἀριθμῶσωμεν καὶ τὰ πρόσωπα; Εὐτυχῶς

ὅλοι τὰ γνωρίζετε. Περιπλέον γνωρίζετε ἐκ τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ μέλλοντος.

Λοιπὸν τὰ πράγματα ἢ τὰ πρόσωπα;

Οὐδόλως παράδοξον ν' ἀκούσωμεν τὰ πρόσωπα. Καὶ τότε αἱ ἐτοιμασθῶμεν πρὸς ὑποδοχὴν ὄλων τῶν ἐξῆς προϊόντων:

Α'. Ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. λόγον συντεταγμένης ὑπὸ τοῦ κ. Ζηνοπούλου.

Β'. Τάγματος μεσιτῶν διὰ τὰς παραγγελίας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Γ'. Πετσωμάτων ποικίλων.

Δ'. Πολιτικῆς εἰς εἶδος ἀνεμομύλου ὃν θὰ κινοῦσιν οἱ τέσσαρες ἀνεμοὶ τῆς γῆς.

Νὰ ἔχῃ θάρρος λοιπὸν ὁ κ. Τρικούπης ἵνα λέγῃ αὔριον; τὸ ἐννοοῦμεν. Γνωρίζει ὅτι τὸν παρακολουθοῦσιν ἐν τῇ βουλῇ αἱ λαμπρότεραι πράξεις, αἱ πολιτικώτεραι ἐνεργεαὶ τοῦ εἰς ζήτημα τὸ ὁποῖον εὗρε κακῶς δημιουργηθὲν ὑπὸ ψευδῶν πολιτικῶν, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον σπεύδει νὰ δώτῃ ἐν τέλος σύμφωνον πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ τόπου ἵνα παύσωσι τόσο ἐξουτελισμοί. Τὸν παρακολουθεῖ περιπλέον πεποιθῆσι εἰς τὰς ἀποφάσεις του τόση, ὥστε ἔχει νὰ δώσῃ καὶ εἰς τὴν βουλὴν ἂν τὰς ἀποφάσεις του δεχθῇ καὶ ὡς ἀποφάσεις τῆς.

Ἄλλὰ νὰ ἔχῃ θάρρος ἐπίσης καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις φωνάζουσα αὔριον, αὐτὸ δὲν τὸ ἐννοοῦμεν. Εἶναι λοιπὸν πεπρωμένον νὰ ἐπανεέλθῃ ἡ πολιτικὴ τοῦ ἀσκόπου; Καὶ θὰ ὑποχρεωθῇ πάλιν ὁ λαὸς ἀσκόπως νὰ θυσιάσῃ τὸ αἷμά του καὶ ἀσκόπως νὰ προσφέρῃ τὸ χρῆμά του;

Τότε θὰ εἰπωμεν καὶ ἡμεῖς αὔριον! Ἄλλὰ τὸ αὔριον αὐτὸ θὰ ἔχῃ βαρεῖαν σημασίαν διὰ τὴν βουλὴν καὶ διὰ τὸν λαόν. Θὰ σημαίῃ: Λαὲ, ἀφες τὴν περιέργειαν πλέον καὶ ἔλθε νὰ ἴδῃς τοὺς ἀντιπροσώπους σου καταστρέφοντας τὰ πράγματα ἵνα ἔλθωσι τὰ πρόσωπα. Ἡ πεποίθησίς μας αὕτη εἶνε πόρισμα μεγάλης ἀληθείας.

Τὰ πρόσωπα οὐδέποτε ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς χωρὶς νὰ καταστρέψωσι τὰ πράγματα.

Σπινθέρ.

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ.

Αί βράκειαι είχαν κατασκευασθῆ γτίπ πολεμικαί γεν- νῶσαι κρότον τηλεβόλου, ἐβάλλοντο δὲ πᾶσαι κατὰ τῆς σελήνης.

Ὁ Ἀγαθόπουλος μὴ ποιῶν διάκρισιν μεταξὺ πανσελήνου καὶ ἡμισελήνου καὶ παρεξηγήσας τὸ φαινόμενον ἐκραύγαζε μετὰ φωνῆς πλήρους πατριωτικῆς ὕψους.

— Μὴ παιδιὰ, μὴ ἀκόμα δὲν διεκόπησαν αἱ σχέσεις, ἀφήσατε τὰ ἄτακτα κινήματα.

Παρατηρήθη ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν βεγγαλικά ἐκράτουσ ὄλαι αἱ τερατώδεις, βραίνουσαι μὲ τὰ πίπτοντα ἀνημμένα τεμάχια τοῦ; κάτωθεν ἱσταμένους.

Εὐρον καὶ αὐταὶ τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάψουν.

Ὅλα ἐκεῖνα τὰ κύματα τοῦ λαϊκοῦ ὠκεανοῦ ἀνέρρευσαν πρὸ τῶν ἀνακτόρων μὴ ἐπιπλέοντος ἤδη τοῦ κ. Μεσσηνέζη. Αἱ ζητωκραυγαὶ ἀνῆρχοντο εἰς τὰ βασιλικά δώματα, ἐλαφραὶ ὡς τολύπαι θυμιάματος.

Ἐάν ὁ «Μὴ Χάνεσκε» ἦτο βασιλεὺς, ἰδοὺ ποῖαν προσφώνησιν θὰ ἔκαμνε πρὸς τὸν λαόν του :

«Χαίρω ἐπανελθὼν ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν. Σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὰ βεγγαλικά καὶ ταῖς βράκειαις ποῦ μᾶς ἐκάψατε. Ἡ ἀνάμνησις τῶν φωνῶν σας θέλει μείνει πάντοτε ζωηρὰ εἰς τὰ ὦτά μας. Καὶ καλὴν ὄρεξιν, παιδιὰ. Πιστεύω ὅτι δὲν ἐφάγατε ἀκόμη».

Ἡ Ἑρμαϊκὴ ὁδὸς εἶχε τὴν ἐπικηδεῖον ὄψιν τῆς παραμονῆς τοῦ νέου ἔτους. Αἱ συρίκτριαι μόνον ἔλειπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς ἀνεπλήρως κατόπιν αἱ ζητωκραυγαί.

Ἄ, ἀλήθεια! ἐκνεύετο ἡ ἀντιβασίλειά τοῦ κ. Τρακούπη.

Αἱ ὠραῖαι κατεῖχον τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ περὶ αὐτὴν, εἶχον ὅμως διασπείρει καὶ εἰς τὴν Ἑρμαϊκὴν ὁδὸν οὐλαμούς τινες.

Ἀξιωματικοὶ τῶν ἦσαν αἱ τρεῖς, τὰς ὁποίας αἱ Ἀθηναὶ ἀπέστειλαν τὸ παρελθὸν θέρος εἰς Παρισίους ἵνα ἐπανελέθωσι Παρισίαι Ἀθηναῖαι.

Ὁ ἐξώστῃς τῆς Ἀτμοπολικῆς ἑταιρίας ἐφωτίζετο ἀπὸ μίαν γαλανὴν ἀκτίνα, τόσον φλογεράν, ὥστε ἠδύνατό τις νὰ εἶπῃ ὅτι κατεπέμπετο ἐκ τοῦ ἡλίου τῆς Ἀλεξανδρείας.

Μάριος.

Εἰς ἐνὸς ἀξιωματικοῦ τὰ χεῖλη συνελάβομεν πτερυγίζοντα παραπονητικὸν γαλλισμὸν :

— Ἐλλ μουμπλιὰ φασουλεμιάν.

Ἡ ἀργοπορία τοῦ βασιλέως ἔδιδεν ἀφορμὴν εἰς πολλοὺς διαλόγους καὶ δὴ Νυδραῖος πρὸς Νυδραῖον ἔλεγεν :

— Ἀμμηκὴ θὰν τὸν κράτησε ὁ Γιωργάκης ἔς τὸ ἄμο του κάτω ἔς τὸν Περαιά !

Ἐκ τῶν στρατιωτῶν ὑπέφεραν πολλοὶ οἱ θερηακλήδες τοῦ καπνοῦ. Ἐξ ὄρας χωρὶς σιγᾶρο! Ἡκούσαμεν τινὰ ψιθυρίζοντα πρὸς τὸν ὀπισθεν τοῦ καπνίζοντα πολίτην!

— Ἀμάν! φεύγα καὶ μὲ ἴλύγωσες καυμένε!

Ὡραία ἦτο ἡ θεὰ τοῦ φωταγωγημένου Λύκαθητοῦ· αἱ ἐπ' αὐτοῦ πυρκαὶ ὁμοιάζον μεγαλοπρεπῆ γκιρλάνδαν ἐπὶ χορευτικῆς ἐσθῆτος.

Ὅταν αἱ ζητωκραυγαὶ ἀνῆρχοντο μέχρι τῆς Σελήνης, ἔλεγε τίς καλαμπουρίζων :

— Καὶ ὄλ' αὐτὰ τὰ ζήτα γιὰ τὴ ζήτα ! . . .

Τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς λίμας ὅα ἦτο ἂν ἀντὶ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἔπασαν ἑκατὸν καὶ εἰς κανονοβολισμοὶ ἔγραφον ἑκατὸν μίαν φορὴς : Μπούμρρρρρ . . .

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Διευθυντὴς δὲν με ἀφίνει νὰ τὸ κάμω θυμῶν καὶ σπῶ τὴν πέννα μου . . .

Ἄράχνη.

ΚΑΙ ΕΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΑΞΙΩΜΑ.

Κατὰ τὸν κ. Βενιζέλον : Οὐδεὶς δύναται νὰ γνωρίσῃ τὴν γυναῖκα, ἰδίως ὑπὸ ψυχολογικὴν ἐποψίν, πλὴν τοῦ μαιευτῆρος, διότι αὐτὴ ἐκ πρώτης μὲν ὄψεως παρίσταται ὡς ἄγγελος, ἀλλ' ὅταν τις διαγνώσῃ τὴν προσποίησιν καὶ ὑποκρίσιν τῆς πείθεται ὅτι εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἐναντίον· τοῦτο δὲ κατορθώνει μόνον ὁ μαιευτὴρ, διότι οὗτος ἐξετάζει τὴν γυναῖκα, καθ' ἣν στιγμὴν αὐτὴ ἀναγκάζεται πλεόν νὰ ρίψῃ τὸ προσωπεῖον, δὲν δύναται νὰ προσποιηθῇ. Ἀνάγκη πᾶσα λοιπὸν ἵνα αἱ σύζυγοι ἐπιθεωρῶνται προηγουμένως ὑπὸ μαιευτῆρος.

(Ἐκ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ τοῦ μαθήματος εἰς τὴν Μαιευτικὴν).

Τ' ΑΣΤΕΡΙΑ.

Δυὸ φοβεροὶ μπεκρήδες, λαμπρὰ παιδιὰ, τὸ τσούζανε μὲ τάξι κάθε βραδεῖά, Κυττάζοντας βωλόγι παντοτεινὸ Τ' ἀστέριε, ὅταν βγαίνουν ἔς τὸν οὐρανὸ. Μόλις τὸ πρῶτο δείξῃ χρυσοῦ θωριὰ, Κι' ἐμπρὸς εἰς ταῖς ταβέρνας ἀραδαριά.

Ἐλεγε χτὲς ὁ ἕνας: κμωρὲ ἡ θρησκεία μας Μᾶς λείει τ' ἀστρα λόχρους μόνο γιὰ χρεῖα μας· Οἱ ἀστρονόμοι κόσμους μᾶς τὰ βαφτίζουνε Ποῦ πάντα μεθυσμένοι κλωθογυρίζουνε. Ἐλα μὲ τρίτη γνώμη νὰ τοὺς προτείνουμε : Τ' ἀστέριε εἶνε μόνο γιὰ νὰ τὸ πίνουμε !

Κοχτήης.

ΗΛΘΕΝ, ΗΛΘΕΝ

καὶ ἡ Μακεδονία, ὅχι ἡ Μακεδονία μὲ τὴν Νάουσαν καὶ τὰ ὠραῖα κρασιά της, ὅχι αὐτὴ τὴν ὁποῖαν ὁ Ἀφεντούλης οἰσθηλατοῦμενος ἐν τῷ αὐταδέλφῳ Πεντελικῷ του δύναται νὰ μεταφέρῃ στοιχηδὸν ὡς νεοσύλλεκτον νευρόσπαστον εἰς τὸν Ἐλυμπον καὶ ἐκείθεν εἰς Ψηλωρήτην καὶ ἐντεῦθεν εἰς Κέρκυραν καὶ καθεξῆς, ἀλλ' ἡ «Μακεδονία» τοῦ Γιαλούση, τὸ νέον αὐτοῦ τρίτον ἀτμόπλοιο, ὠραία ἐπίσης ὡς ἡ Μακεδονία, ἀλλ' οὐχὶ ὡς ἐκείνη δούλη, ἀλλ' ἐλευθέρα, φέρουσα ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ της τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ μέλλουσα νὰ πλεύσῃ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐλευθέρων θαλάσσων, ἐπὶ ἐλευθέρῳ σταδίου διαγωνισμοῦ, καὶ ἴσως νὰ ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ μονοπωλίου, τῶν προνομίων καὶ τῶν ἐπιχορηγήσεων τῆς ὑπαρχούσης ἐν Σύρῳ ἀτμοπολικῆς τυραννίδος.

Ἀληθῶς ἂν ἡ ἀνάγκη τῆς συγκοινωνίας κατενοεῖτο ἀπὸ τῆς ἀπελευθέρωσης τοῦ ἡμετέρου κράτους, καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐτίθετο εἰς πραγματοποιήσιν ἐξ ὑπαρχῆς ὡς ζήτημα πρώτης ἀνάγκης, ὡς στοιχεῖον ὑπάρξεως ἐθνικῆς καὶ προόδου, ἂν τουτέστιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐλειτούργουν κυβερνήσεις μὲ πρωτοβουλίαν καὶ μεγαλεπήβολον Γιαλούση, ἢ Ἑλλάς σήμερον ἀντὶ νὰ φέρῃ τὴν Ἡπειρον, τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Κρήτην, τὴν Μακεδονίαν εἰς ἀτμόπλοια, ἢ θελεν αὐτὴ ἡ ἴδρα μεταβῆ ἐκεῖ στερεῶ τῷ βήματι ἢ τὸ πολὺ τῷ σιδηροδρόμῳ.

Τοιαύτη ἀνάπτυξις συγκοινωνίας, διὰ τε ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, θὰ ἤβλεπε τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων, διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ συγκοινωνία εἶναι δημιουργικωτέρα τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἐπλασεν ἕνα Ἀδάμ καὶ αὐτὸν ζεβζέκην, ἐνῶ αὐτὴ θὰ ἐπλαττεν χιλίους ἀντάμηνδες, δηλαδὴ ἐργατικούς, ἐμπόρους, βιομηχάνους καὶ ἐπιστράτους ἀκόμη.

Τοιαύτη ἀνάπτυξις συγκοινωνίας θὰ ἐδημιούργει πλείονας ἐμπορικῶν λιμένων, καὶ ἀκόμη πλείονα ἄλλα σημεῖα ἐμπορίας καὶ βιομηχανίας, ἐπομένως ἀκατάπαυστον μεταφορὰν πραγμάτων, ἀδιάκοπον κίνησιν ἀνθρώπων, σιδηροδρόμους διασταυρωμένους καὶ ἐνίοτε συγκρουομένους, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐμπόριον, ναυτιλίαν καὶ βιομηχανίαν ζωντανὰ καὶ ὄχι φθισικὰ καὶ ὄχι ἐκπνέοντα καὶ ὄχι σεσηπῶτα.

Τοιαύτη ἀνάπτυξις συγκοινωνίας θὰ καθίστη ὄλην τὴν χώραν μᾶς καλλιεργημένην καὶ ὄχι καλλιεργήσιμον, ὡς σήμερον· θὰ εἶχομεν λοιπὸν γεωργίαν μέχρι καὶ τῶν ἀπωτάτων κορυφῶν τῶν ὄρεων, κάτωθι τῶν ὁποίων θὰ ἠπλοῦντο κοιλάδες δενδρόστρωτοι, λιμῶνες βαθύσκιοι, τάπητες ἐκ στάχτεων, ποταμοὶ πλωτοὶ, λίμναι ἐκμεταλλεύσιμοι καὶ ἐν γένει γεωργία ζωντανή.

Θὰ εἶχομεν προσέτι ὀλιγωτέρους ἐπιστήμονας, ἱατροὺς δικηγόρους, θεολόγους, διότι θὰ ἐργαζόμεθα, καὶ οἱ ἐργαζόμενοι εἰσὶν ὑγιεῖς καὶ φιλοδίκαιοι, οἱ δὲ θεολόγοι εἶναι δκνηρότεροι καὶ ἀπὸ τὸ Τεμπελχῶφ· καὶ τώρα μοὶ ἐρχεται εἰς τὸν νουὸν ὅτι θὰ εἶχαμεν περισσοτέρας γυναῖκας, διότι θὰ ὑπῆρχε καὶ δι' αὐτὰς ἀκόμη δουλειὰ καθὼς εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, καὶ τέλος πάντων θὰ εἶχομεν δημοκρατίαν, δηλαδὴ θὰ αὐτοδιοικούμεθα, ἀφοῦ μόνοι οἱ ἄγριοι ἄνθρωποι εἶχουσιν ἀνάγκην βασιλέων, καθὼς τὰ θηροτροφεία βουνεύρου !

Τοιοῦτου εἶδους ἐπιχειρήσεις εἶναι ἡ τοῦ κ. Γιαλούση, συστήσαντος μόνου, ἑταιρίαν ἀτμοπολικὴν, ἧτις ἀπαριθμεῖ σήμερον τρεῖς μεγάλα ἀτμόπλοια, ὧν ἡ δύναμις ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὰ δύο τρίτα τῆς ἐν Σύρῳ συναδέλφου της, ἑταιρίαν τοιαύτην ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν κυβερνήσεις οἷα δὴ ποτε, διότι ἀντιπροσωπεύει πλείωτον δημόσια παρὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα.

Δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ μὴ τεθῶσιν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐπὶ ἴσου ποδὸς αἱ δύο ἑταιρίαι, ἡ νέα τοῦ Πειραιῶς καὶ ἡ παλαιὰ τῆς Σύρου. Τί μᾶς ἀντιτάττουσι τὰς ἐκδουλεύσεις τῆς τελευταίας ἑταιρίας, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῆς, καὶ τὰ σεσηπῶτα πλοιά της, καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀκόμη κέκτηται ἡ ἑταιρία Σύρου, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς της καὶ κατὰ τὸν πασαλίδικον βίον της; Ἡμεῖς δὲν βλέπομεν τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ· βλέπομεν μόνον ὅτι ἡ κυρία αὐτὴ ἑταιρία κατεβρόχθισε 30 ὡς ἐγγιστα ἑκατομμύρια κυβερνητικὰ, ὅτι οἱ μέτοχοι αὐτῆς οὐδέποτε ἔλαβον τὸ ἀναλογεῖν αὐτοῖς μέρισμα, ὅτι οἱ ναῦλοι βαίνουσιν α crescendo, καὶ δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς σημεῖον, ὥστε διὰ νὰ ταξειδεύσῃ τις πρέπει νὰ πωληθῇ εἰς τὸ εἰσιτήριόν του, καὶ μόλα αὐτὰ βλέπομεν πέντε μόλις ἐτοιμῶνικα ἀτμόπλοια δυνάμεως ἵππων ἐλαιοτριβείου.

Καὶ μᾶς λέγουσιν ἀκόμη ὅτι ἡ ἑταιρία Γιαλούση δὲν φέρει τὴν ἀπαιτούμενην ἐγγύησιν μακροχρονίου ὑπάρξεως· ἀλλὰ τίνα λόγον φέρουσιν ὥστε νὰ πιστευθῇ ἡ προφητεία τῶν αὐτῆ; Καὶ ἂν ἔκαμον τὴν ἀκόλουθον μαθηματικὴν καὶ λογικωτέραν ἀκόμη σκέψιν: ἂν ἡ ἑταιρία Γιαλούση ἄνευ οὐδεμιᾶς κυβερνητικῆς ὑποστηρίξεως, ἄνευ οὐδενὸς προνομίου, δι' ἐνὸς μόνον ἀτμοπλοίου ἐμφανισθεῖσα εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας κέκτηται σήμερον τέσσαρα, διὰ τῶν τεσσάρων αὐτῶν ὑποστηριζομένη καὶ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὸ δίκαιον, κατὰ τὸ ἴσον, κατὰ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, πόσα θὰ ἔχη ἐντὸς ὀλίγου ;

Δὲν θὰ ἐγένετο τὸ Ἀλούδ τῆς Ἑλλάδος ;

Συμπέρασμα. Νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ ἑταιρία Γιαλούση, νὰ εἰσαχθῇ οὕτω ὁ ἐλεύθερος διαγωνισμὸς εἰς ὅλα καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν συγκοινωνίαν, καὶ θὰ ἔχωμεν μετ' οὐ πολὺ πλοῦτον καὶ αὐτοδιοικήσιν, τὰ μόνα θεμέλια ἐφ' ὧν στηρίζονται κράτη ἐλεύθερα, κράτη δυνατὰ.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Ἄν ἔπαρνα τὴν θεῖα μου θὰ ἐγινόμενον θεῖός μου. Βολταῖρος.

Αἱ γυναῖκες διαθέτουσιν ὑπὲρ τῆς φιλίας ὅ,τι τῆς πειρισσεύει ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

Petit Bonhomme.

ΟΤΑΝ ΠΕΣΗ

ἡ παρούσα κυβέρνησις, περὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. **Μαυροκορδάτου**, θὰ δυνάμεθα νὰ λέγωμεν ὅτι δὲν παρήλθεν ἀπαράτητος, ὡς τόσοι προκάτοχοί του. Δύο πράξεις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του γινόμεναι, ἡ **κιτάρησις τῶν ὑποτροφιῶν** καὶ ἡ εἰς τὰ γυμνάσια τοῦ Κράτους εἰσαγωγή τῆς **γυμναστικῆς ὡς ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος**, ἀκούσι νὰ δοξάσωσιν ἓνα Ἑλληνα ὑπουργόν, διότι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπουργῶν εἴμεθα συνειθισμένοι νὰ ἐνθουσιαζώμεθα ὅταν δὲν κάμνωσι τίποτε καλόν, ἀλλὰ καὶ τίποτε κακόν. Ἡ πρώτη εἶχε καθαρῶς ἠθικόν χαρακτήρα ἢ δευτέρα παιδαγωγικόν, σχεδόν ἐπαναστατικόν.

**

Ἐπαναστατικόν, διότι ἄχρι τοῦδε ἡ πολιτικὴ τῆς παιδείας μας ἦτο ἡ πολιτικὴ τῆς βλακείας μας. Ἄνετρέφομεν ὑδροκεφάλους εἰς σώματα πιθήκων. Ἐπαναστατικόν, διότι μέχρι τοῦδε παρεγνωρίζομεν τὴν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν ὅτι αὐτὰ τὰ κολοκύθια : ψυχὴ, πνεῦμα, διάνοια, φαντασία εἶναι τίποτε ἀπέναντι τοῦ ψηλαφητοῦ ὄγκου : σώμα. Καὶ ἐζητοῦμεν χωρὶς σώμα νὰ δημιουργήσωμεν ψυχὴν. Ἐπαναστατικόν, διότι ἡ σημασία τῆς γυμναστικῆς εἶναι ὄχι μόνον ἐθνολογικὴ, ἀλλὰ καὶ πολιτειακὴ. Τὰ ἀποτελέσματά της εἶναι βραδέα, ἀλλὰ καταφανῆ. Ὁ τύπος τῆς φυλῆς τελειοῦται, τὸ ἄτομον γίνεται βέλτιον ἑαυτοῦ, ὁ πολίτης δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς στρατιώτης κατὰ παντός ἐχθροῦ, ἐξωτερικοῦ ἢ ἐσωτερικοῦ.

**

Σπανίως τὰ ἑλληνικὰ ὑπουργεῖα σκέπτονται καὶ πράττουσιν ἔργα τοιαύτης σημασίας. Τὰ συνήθη ἔργα τῶν ἀφορῶσι τὴν αὐτοσυντηρησίαν τῶν, γιγνομένην πάντοτε δαπάναις τοῦ τόπου. Διὰ τοῦτο ἐσπεύσαμεν νὰ ἐξάρωμεν τὸ μέτρον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Νομίζομεν μόνον ὅτι ὅπως τὸ μέτρον τελεσφορήσῃ, δὲν ἀρκούσι μόνον διατάγματα, ἀλλὰ καὶ χρήματα. Ἐπεὶ τῆς γυμναστικῆς δεόν νὰ προσδιορισθῇ ἰδιαιτέρον χρηματικόν ποσόν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ τότε τὸ μέτρον τῶν ἀφορῶν τὰ Γυμνάσια νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰ δημοτικὰ Σχολεῖα.

**

Περίξ τῆς κυβερνητικῆς ταύτης πρωτοβουλίας ἐλπίς τότε ὑπάρχει νὰ ἰδρυθῶσι γυμναστικαὶ ἐταιρίαι, αἵτινες θὰ παραλάβωσιν ἐν ἑαυταῖς τὴν ζώνην τῶν πολιτῶν. Οὕτως ἡ καθολικὴ ἐκγύμνασις καὶ ἡ καθολικὴ στρατολογία θὰ μεταβάλλωσι τὴν ὄψιν τῆς Ἑλλάδος.

**

Ὅτι ὁ «Αἰών» κατέκρινεν ὅτι διὰ τοῦ Διατάγματος δὲν προβλέπει καθαρῶς στρατιωτικόν τὸν χαρακτήρα τῆς γυμναστικῆς τῶν Γυμνασίων, πρῶτον δὲν εἶναι ἀληθές διὰ τοὺς ἰδόντας ἐν ἐφαρμογῇ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἱκανοῦ διευθυντοῦ τῶν Γυμναστηρίων κ. Φωκianoῦ. Δεύτερον μᾶς φαίνεται πολὺ ἄκρον ἄωτον μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς καθολικῆς στρατολογίας ἢ ἀξίωσις νὰ μεταβληθοῦν τὰ σχολεῖα εἰς στρατώνια. Ἡ γυμναστικὴ ἀντικείμενον δεόν νὰ εἴη τὸν πολίτην—ἄνθρωπον, οὐχὶ τὸν πολίτην—στρατιώτην. Ὁ στρατιώτης ὕστερον εὐκόλως μορφοῦται ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅτι ζητοῦμεν εἶναι ἡ **τελειότης** τῆς εἰσαχθείσης μεταρρυθμίσεως.

ΕΘΑΥΜΑΣΑΜΕΝ

τὸν ἐν τῇ Ἐφημερίδι δημοσιευθέντα λόγον τοῦ κ. Γερασίμου Ζωχιοῦ εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦ **Φιλίππου Ἰωάννου**. Ἦτον ὠραῖον ἐντὸς θεολογικοῦ περιβάλλου νὰ ἐκσφενδονισθῶσι τόσοι τολμηραὶ διὰ τὸν στενὸν ὀρίζοντά μας ἀλήθιαι. Ἦτο ὠραῖον νὰ κηρυχθῇ πτώμα ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ πολιτικοῦ ὁ Ἀριστοτέλης καὶ νὰ σταυροκοπηθῶσιν ἴσως ὄχι πλέον οἱ θεολόγοι, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ περὶ τῆς φιλοσοφικῆς ἑδρας ἐρίζοντες ἀνεπιστήμανες *φιλόσοφοι*!

**

Ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ συγχαίρομεν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ διὰ τῆς εἰς τακτικὸν καθηγητὴν ἀνακηρύξεως τοῦ τέως ἐκτάκτου καθηγητοῦ κ. Ι. Ζωχιοῦ, ἱατροῦ ἐκ τῶν ἐπιστημονικωτέρων καὶ καθηγητοῦ ἐκ τῶν λυσιτελεστέρων.

ΨΑΡΑΔΙΚΑΙΣ ΦΩΤΙΑΙΣ.

Λάμπει τῆς λίμνης τὸ νερὸ
Ἄπ' ταῖς ψαράδικαις φωτιαῖς,
Κι' ἀνοῖ κρυμμένο θησαυρὸ
Εἰς τῶν ψαράδων ταῖς νυχτιάς.

Τυφλὰ τὰ ψάρια 'ς τὸ σωρὸ
'Σ τῆς κάμας πέφταν ταῖς βουτιάς.
Λάμπει τῆς λίμνης τὸ νερὸ
Ἄπ' ταῖς ψαράδικαις φωτιαῖς.

Καὶ μοῦ ξεφεύγει ὁ νοῦς, θαρρῶ,
'Σ ἄλλους ψαράδες : ταῖς ματιάς . .
Μὲ φῶς τυφλώνουν πρὸ λαμπρῶ
Ἄπ' ταῖς ψαράδικαις φωτιαῖς.

Κοχτής.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ἄκρον ἄωτον χρηματισμοῦ :
Νὰ δίδῃς εἰς ἐνοίκιον τὸ ἥμισυ τῆς συζυγικῆς σου κλίνης

— Εἰς ποῖον σῶμα θὰ καταταχθῆς ;
— Μὰ φίλε μου, ἤθελα νὰ πήγαινα εἰς τὸ ἱππικόν, ἀλλὰ φοβοῦμαι τᾶλογα.
— Ἄλθθεζα : τὸ καλλίτερον σῶμα θὰ ἦτο τὸ ἱππικόν, ἂν δὲν εἶχε τᾶλογα.

Μετὰ τὸ τέλος καυγᾶ ἐνωμοτάρχης ἐπιπλήττει τοὺς παρατυχόντας χωροφύλακας ὅτι δὲν ἐσπευσαν νὰ προλάβουν τὴν συμπλακὴν :

— Δὲν ἐπράξατε τίποτε καὶ θὰ δώσητε λόγον τῶν πράξεών σας.

Νάτος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Χθὲς μετὰ μεσημέριαν ὁ διανομὸς τοῦ «Αἰῶνος» ἀπώλεσεν ἀπὸ τοῦ καταστήματος τῶν Δικαστηρίων μέχρι τοῦ Δημαρχείου ἓν τραπεζικὸν γραμματίον τῶν δρ. 112. Ὁ εἰρὼν αὐτὸ παρακαλεῖται νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν πτωχὸν ταῦτον οἰκογενειάρχην, εὐρισκόμενον ἐν τῇ ἡμετέρῃ γραφείῳ, κρατῶν ὡς ἀμοιβὴν δραχ. 28.